

OKRESNÁ PROKURATÚRA MICHALOVCE
Nám. Slobody 3, 071 01 Michalovce 1

Číslo: Pv 127/19/8807-12
EEČ: 2-66-265-2019

Michalovce 25.03.2019

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b Trestného zákona

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Michalovce

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku **postupujem** vec trestného stíhania obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

rodné priezvisko: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX, XXXXX 8 XXXXX, Slovensko

povolanie: starobný dôchodca

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

dňa XXXXX v čase okolo 12.30 h sa v XXXXX na XXXXX vyhrážal svojmu bratovi XXXXX slovami „keď budem odsúdený zdochneš, rozštvrtím Ťa a hovoril to s nenávisným pohľadom“, čím u poškodeného XXXXX vzbudil dôvodnú obavu o jeho život a zdravie,

Okresnému úradu XXXXX, odboru všeobecnej a vnútornej správy,

pretože výsledky skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom.

Odôvodnenie:

Uznesením povereného príslušníka Obvodného oddelenia PZ XXXXX

vydanom pod č. XXXXX dňa XXXXX bolo podľa § 199 ods. 1 Tr. poriadku začaté trestné stíhanie vo veci prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona, na tom skutkovom základe, ako je to uvedené v predmetnom rozhodnutí policajta.

Následne uznesením povereného príslušníka Obvodného oddelenia PZ XXXXX vydanom pod č. XXXXX dňa XXXXX bolo podľa § 206 ods. 1 Tr. poriadku vznesené obvinenie XXXXX, nar. XXXXX pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poverený príslušník PZ po skončení skráteného vyšetrovania predložil prokurátorovi vyšetrovací spis s návrhom na podanie obžaloby na obvineného XXXXX.

Vyhodnotením všetkých dôkazov obsiahnutých vo vyšetrovacom spise som dospel k záveru, že návrh povereného príslušníka PZ na podanie obžaloby na obvineného nie je dôvodný, nakoľko preskúmaním predloženého spisového materiálu som zistil, že výsledky skráteného vyšetrovania v predmetnej trestnej veci odôvodňujú postúpenie veci príslušnému orgánu, nakoľko nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom.

Obvinený XXXXX vypovedal, že dňa XXXXX v čase okolo 13.00 h bol na XXXXX v XXXXX, kadiaľ bicyklom išiel za XXXXX. Keď bol približne 5 až 6 metrov od oplotenia zbadal, ako spoza zákruty pri budove polície vyšlo auto jeho brata XXXXX, ktoré následne zrýchlilo, brat ho autom obišiel dookola a potom vychádzal z parkoviska. Celé to bol moment a tak nemohol a nemal šancu sa dostať k oknu vodiča a nie je pravdou, žeby sa bratovi nejako vyhrážal. Ďalej uviedol, že od strachu z brata pustil do nohavíc a keďže zapáchal išiel rýchlo domov. V závere svojej výpovede uviedol, že brat z neho nemusí mať žiadny strach ani obavy, všetko mu odpustil, aj to, že ho obral o majetok, dal ho viackrát zatvoriť a stále mu zo života robí peklo.

Uvedené trestné stíhanie bolo začaté na základe trestného oznámenia podaného XXXXX, ktorý v ňom uviedol, že dňa XXXXX v čase okolo 12.30 h prechádzal sám autom po bývalej autobusovej zastávke, kde keď vychádzal z parkoviska sa na bicykli zjavil jeho brat XXXXX. Na aute mal v tom čase zhruba do polovie otvorené okno, XXXXX sa stočil k jeho autu a v rýchlosti mu povedal „keď budem odsúdený zdochneš, rozštvrtím Ťa“ a hovoril to s nenávisným pohľadom. Oznamovateľ ďalej uviedol, že s vozidlom následne odišiel do práce, kde sa zdržal približne dve hodiny a z práce potom smeroval na Obvodné oddelenie PZ XXXXX, kde danú vec chcel oznámiť. Na polícii mu povedali, že musí počkať, alebo aby prišiel neskoršie. V závere svojho oznámenia uviedol, že má vážne obavy o svoj život a zdravie.

XXXXX bol následne vypočutý v procesnom postavení svedka – poškodeného, kde vo svojom výsluchu vykonanom po začatí trestného stíhania dňa XXXXX uviedol, že trvá na tom, čo dňa XXXXX v čase o 16.45 h uviedol vo svojom trestnom oznámení a nič na ňom nechce meniť. Zopakoval, že svojho brata sa bojí, veľmi sa obáva, lebo je všetkého schopný a má tak veľkú obavu o svoj život

a zdravie a svoj dom má preto pod kamerovým systémom.

Následne bol XXXXX po vznesení obvinenia XXXXX dňa XXXXX opätovne vypočutý, pričom vo svojom výsluchu uviedol, že trvá na tom, čo povedal, nič viac, nič menej. Na otázku povereného príslušníka kedy a ako po predmetnom skutku kontaktoval políciu uviedol, že políciu kontaktoval vtedy, keď vo veci podával trestné oznámenie.

Vo veci bol taktiež vypočutý svedok XXXXX, ktorý uviedol, že dňa XXXXX bol v práci, pričom z okna má výhľad len na časť parkoviska. V čase medzi 12.00 h a 13.00 h videl po parkovisku prechádzať na bicykli XXXXX, to či sa tam XXXXX stretol s XXXXX uviesť nevedel, spolu ich nevidel.

Súčasťou spisového materiálu je aj úradný záznam povereného príslušníka spísaný dňa XXXXX, z obsahu ktorého vyplýva, že počas výsluchu svedka – poškodeného XXXXX sa menovaný správal vulgárne, kričal, počas výsluchu sa viackrát postavil a odišiel z kancelárie, správal sa povýšenecky, rázne odmietol vykonanie konfrontácie s obvineným XXXXX a pri odchode z kancelárie arogantne kričal, aby ho na políciu viackrát nevolali.

Rovnako je súčasťou spisového materiálu aj úradný záznam policajta, z obsahu ktorého vyplýva, že v čase okolo 15.10 h až 15.30 h prišiel na Obvodné oddelenie PZ XXXXX XXXXX, ktorý sa pýtal na sťažnosť proti uzneseniu v trestnej veci nebezpečného vyhrážania jeho brata a následne povedal, že chce na brata XXXXX podať trestné oznámenie.

Podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona sa prečinu nebezpečného vyhrážania dopustí ten, kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmu na zdraví alebo inou ťažkou ujmu takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu a čin spácha na chránenej osobe.

Chránenou osobou podľa § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona sa rozumie blízka osoba.

Blízkou osobou podľa § 127 ods. 4 Tr. zákona sa rozumie príbuzný v priamom pokolení, osvojiteľ, osvojenec, súrodenec a manžel; iné osoby v rodinnom alebo obdobnom pomere sa pokladajú za navzájom blízke osoby len vtedy, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá právom pociťovala ako ujmu vlastnú.

Podľa § 8 Tr. zákona trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 10 ods. 2 Tr. zákona nejde o prečin ak vzhľadom na spôsob vykonania činu, jeho následky, okolnosti za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná.

V tejto súvislosti je nevyhnutné uviesť, že na to, aby bolo možné konkrétne konanie páchatel'a posudzovať ako konkrétny trestný čin, musí konanie páchatel'a napĺňať všetky formálne, ako aj materiálne znaky skutkovej podstaty konkrétneho trestného činu. Skutková podstata trestného činu teda predstavuje súhrn znakov

vytvárajúcich typizáciu určitého ľudského správania ako konkrétne legislatívne vyjadrenie určitého trestného činu.

Pre naplnenie znakov trestného činu teda podľa tejto zákonnej definície musia byť splnené dve podmienky. Prvou je, že musí ísť o protiprávny čin a druhou, že jeho znaky musia byť uvedené v Trestnom zákone. V zásade sa pritom predpokladá, že čin, ktorý vykazuje znaky uvedené v skutkovej podstate trestných činov uvedených v osobitnej časti Trestného zákona, je aj protiprávny. Pod pojmom „znaky uvedené v Trestnom zákone“ sa rozumejú znaky objektívnej i subjektívnej povahy, ktoré obsahujú jednotlivé skutkové podstaty trestných činov obsiahnutých v Trestnom zákone.

Objektívna stránka trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona spočíva vo vyhrážkach páchatel'a inej osobe smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom, a to takým spôsobom, že to u takejto osoby môže vzbudiť dôvodnú obavu z ich uskutočnenia, pričom dôvodnou obavou sa rozumie vyšší stupeň tiesnivého pocitu zo zla, ktorým je vyhrážané.

Pri danom prečine pritom vždy treba brať do úvahy okolnosti prípadu, spoločné správanie páchatel'a a obe pred spáchaním skutku a po spáchaní skutku nevynímajúc. Prihliadať je potrebné aj na to, ako subjektívne pociťuje ujmu ten, voči ktorému vyhrážka smeruje. Na vyodenie trestnej zodpovednosti za posudzovaný prečin sa obligatórne teda nevyžaduje reálne fyzické spôsobenie ujmy, avšak musí ísť o vyhrážky alebo iné konanie takej intenzity a kvality, že dôvodne vzbudzujú obavu o život, resp. zdravie iného, pretože reálne hrozí, že dôjde bezprostredne k ich uskutočneniu, pričom nie je možné sa obmedziť len na vlastný obsah slovného vyhlásenia páchatel'a, ale výroky je potrebné hodnotiť v spojení s ďalším jeho konaním.

Preto je v tejto súvislosti nevyhnutné tieto vyhrážky starostlivo posudzovať a odlišovať od prejavov, pri ktorých ide iba o použitie silných slov bez spôsobilosti vzbudiť u inej osoby dôvodnú obavu o jej život, resp. zdravie.

Pokiaľ teda ide o konanie obvineného je potrebné v súlade s vyššie uvedenými zákonnými ustanoveniami prihliadať na povahu a charakter vyslovených vyhrážok, ako aj na skutočnosť, do akej miery sú vyhrážky obvineného schopné vzbudiť dôvodnú obavu poškodeného z ich uskutočnenia. Uvedené je potrebné vyhodnotiť so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu a nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 Tr. zákona treba odlišiť od prejavov, pri ktorých v skutočnosti nejde o konanie dosahujúce intenzitu trestného činu.

V posudzovanom prípade z vykonaného dokazovania vyplýva, že obvinený XXXXX počas svojho výsluchu v procesnom postavení obvineného poprel spáchanie skutku. Svedok – poškodený XXXXX, voči ktorému sa obvinený mal dopustiť protiprávneho konania, po vydaní uznesenia o vznesení obvinenia podľa § 206 ods. 1 Tr. poriadku svoju výpoveď obmedzil len na tvrdenie, že trvá na tom, čo už uviedol, pričom poukazujem aj na úradný záznam povereného príslušníka, z obsahu ktorého vyplynulo, že poškodený rázne odmietol vykonanie konfrontácie s obvineným.

Vzhľadom na novú dôkaznú situáciu, ktorá nastala po vznesení obvinenia XXXXX, keď svedok - poškodený XXXXX ani len nebol ochotný zopakovať do

zápisnice svoje tvrdenia o nebezpečnom vyhrážaní zo strany jeho brata XXXXX uvedené v trestnom oznámení a s týmto sa odmietol aj konfrontovať, možno konštatovať, že v trestnom konaní nebol zistený a ani produkovaný iný dôkaz mimo trestného oznámenia.

Rovnako je potrebné uviesť, že oznamovateľ potom, čo malo dôjsť k vyhrážkam zo strany jeho brata XXXXX odišiel do práce a predmetný skutok prišiel na políciu oznámiť až približne po dvoch hodinách, pričom osobitne je potrebné poukázať na skutočnosť, že k tomuto skutku malo dôjsť v bezprostrednej blízkosti Obvodného oddelenia Policajného zboru a po zhodnotení výsledkov prípravného konania tak naplnenie vyššie uvedenej skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania nemožno konštatovať, nakoľko už zo správania samotného oznamovateľa (svedka – poškodeného), ktorý trestné oznámenie podal až s väčším časovým odstupom, čím tak vlastne negoval svoje vážne a skutočné obavy o svoj život a zdravie vyplýva, že nedošlo ku spáchaniu vyššie uvedeného prečinu.

Za danej dôkaznej situácie tak v súčasnom štádiu konania nebolo nijakým spôsobom preukázané, že došlo k naplneniu skutkovej podstaty stíhaného trestného činu, pokiaľ ide predovšetkým o jeho objektívnu stránku, keďže v konaní nebolo dostatočným spôsobom preukázané, že došlo k právne relevantnému následku.

Z uvedených dôvodov som s prihliadnutím k vyššie uvedenému a na základe vyhodnotenia výsledkov dokazovania dospel k záveru, že závažnosť činu je nepatrná a teda tento čin nie je prečinom.

Je preto možné konštatovať, že vykonaným dokazovaním v priebehu prípravného konania nebolo náležite preukázané, že konaním obvineného XXXXX by boli naplnené zákonné znaky trestného činu, pre ktorý mu bolo vznesené obvinenie, alebo ktoréhokoľvek iného trestného činu uvedeného v osobitnej časti Tr. zákona.

S ohľadom na popisované okolnosti však nemožno opomenúť, že istá miera narušenia medziľudského spolunažívania tu nastala, keďže poškodený XXXXX uvedenú udalosť oznámil orgánom Policajného zboru. Hrubým správaním uvedeným v trestnom oznámení teda mohlo dôjsť k narušeniu občianskeho spolunažívania a preto by jeho konanie mohlo byť posúdené ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, k prejednaniu ktorého je príslušný Okresný úrad XXXXX, odbor všeobecnej vnútornej správy.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav vecí, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa ustanovenia § 214 ods. 1 Tr. poriadku prokurátor postúpi vec inému

orgánu, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom alebo iným správnym deliktom alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.

Vyššie citovaným ustanovením sa upravuje postup, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol príslušný orgán posúdiť ako priestupok, iný správny delikt, alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.

Podľa ustanovenia § 49 ods. 1 písm. d/ zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, priestupok proti občianskemu spolunažívaniu spácha ten, kto úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrázaním ujmu na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním.

V prípade, ak teda orgán činný v trestnom konaní dospeje k záveru (a to aj po začatí trestného stíhania, eventuálne aj po vznesení obvinenia), že posudzovaný skutok nevykazuje zákonné znaky žiadneho trestného činu, avšak tento by mohol mať znaky priestupku, je daná jeho povinnosť postúpiť vec príslušnému správne mu orgánu.

Vychádzajúc z uvedeného bolo v rozsahu stanovenom v § 2 ods. 10 Trestného poriadku zistené, že neboli naplnené formálne znaky objektívnej stránky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona.

S poukazom na vyššie uvedené okolnosti možno konštatovať, že na základe uvedeného skutok, ktorého sa dopustil obvinený, nie je možné kvalifikovať ako trestný čin, je ho však možné posúdiť ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, na prejednanie ktorého je v zmysle § 52 ods. 1 a § 55 ods. 1 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov vecne a miestne príslušný Okresný úrad XXXXX, odbor všeobecnej vnútornej správy.

Vzhľadom na takto ustálený skutkový stav mám za to, že predmetné konanie obvineného po komplexnom zhodnotení všetkých dôkazov nemožno kvalifikovať ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona, avšak vzhľadom k výsledkom trestného konania som toho názoru, že k určitému protiprávnemu konaniu z jeho strany došlo a toto konanie bude predmetom prejednania pred príslušným orgánom.

Zohľadniac všetky vyššie uvedené skutočnosti som preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Vladimír Straka
prokurátor